

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DLA PROJEKTU ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I
KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA DĄBROWA BIAŁOSTOCKA**

Wykonawca:

SOFT-SOIL Grzegorz Prusik

Ul. Ciasna 2B

12-100 Szczytno

Tel. 509668232

e-mail: grzegorz_prusik@o2.pl

Autor opracowania:

inż. Grzegorz Prusik

sierpień, 2023 r.

Spis treści

1. Wprowadzenie	4
1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy	5
1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko	5
1.3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.....	6
2. Informacja o głównych celach, zawartości projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	7
2.1. Główne cele oraz zawartość projektowanego dokumentu	7
2.2. Powiązania projektu zmiany Studium z innymi dokumentami	9
2.2.1. Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2030.....	9
2.2.2. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa Podlaskiego.....	10
2.2.3. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej.....	11
2.2.4. Strategiczny plan adaptacji dla sektora i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030	12
2.2.7. Pakiet klimatyczno-energetyczny (przyjęty przez Komisję Europejską w grudniu 2008 r.)	14
3. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	15
4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	16
5. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.....	16
5.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	16
5.1.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.	16
5.1.2. Budowa geologiczna, rzeźba terenu, gleby, warunki klimatyczne	17
5.1.3. Zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne	18
5.1.5. Szata roślinna i świat zwierzęcy	19
5.1.6. Zabytki kulturowe	20
5.1.7. Obszary chronione	20

5.1.8. Korytarze ekologiczne	20
5.2. Ocena stanu środowiska	22
5.2.1. Jakość powietrza atmosferycznego	22
5.2.2. Klimat akustyczny	25
5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu Studium.....	26
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu zmiany Studium na środowisko.....	26
7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu zmiany Studium	26
8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	27
9. Wykaz materiałów źródłowych.....	28

Spis załączników tekstowych:

1. Oświadczenia,
2. Karty charakterystyki JCWPd i JCWPw

Spis załączników graficznych:

1. Mapa projektu zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Dąbrowa Białostocka (zał. nr 1).

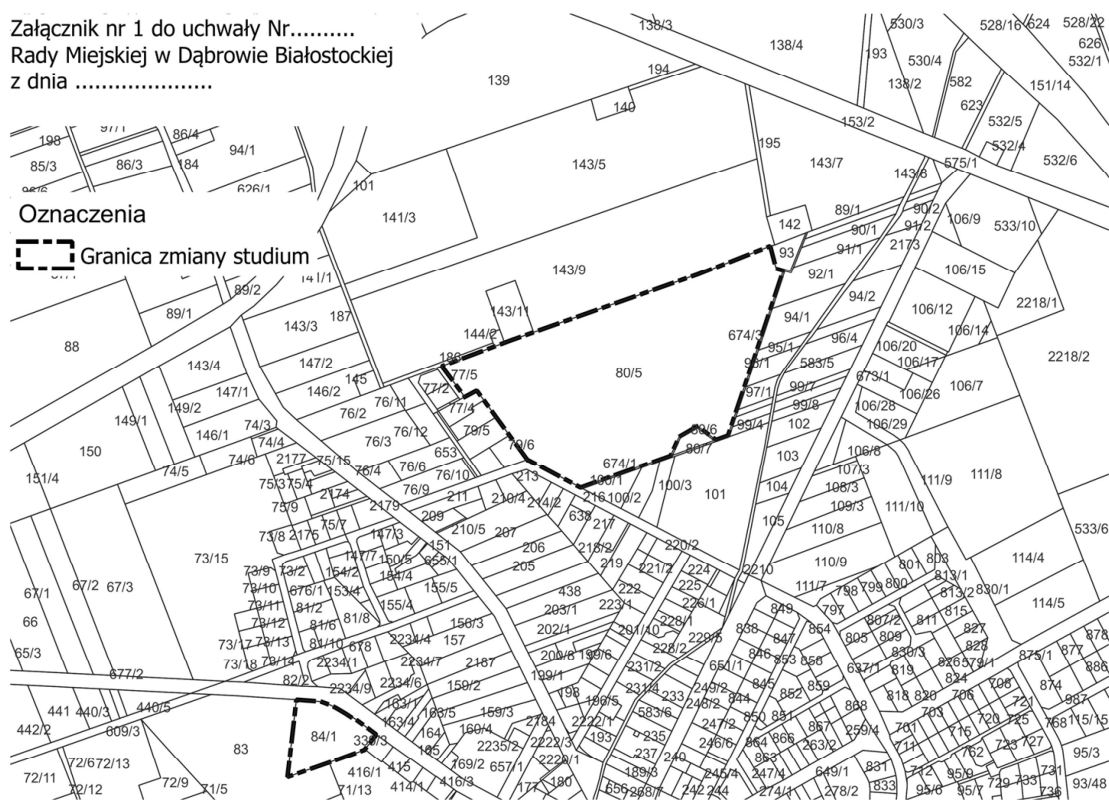
1. Wprowadzenie

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb projektu zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Dąbrowa Białostocka – zwanego w dalszej części opracowania „Studium”.

Projekt przedmiotowej zmiany Studium, jest realizacją uchwały Nr XLIX/336/23 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Białostocka dla działek nr ew.: 80/5 i 84/1 obręb 1.

Zgodnie z załącznikiem graficznym do ww. uchwały, projektem zmiany studium objęto obszar jedynie dwóch działek ewidencyjnych w granicach administracyjnych miasta.

Załącznik do uchwały Nr XLIX/336/23
Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej
z dnia 28 czerwca 2023 r.

Cały obszar objęty projektem zmiany Studium był już przedmiotem rozważań na temat oddziaływania na środowisko podczas sporządzania obowiązującego Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta Dąbrowa Białostocka - uchwalonego Uchwałą Nr XLII/269/18 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 14 września 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Białostocka.

W/w obowiązujące Studium wraz ze zmianami uzyskiwały stosowne uzgodnienia i zostało opublikowane.

Teren objęty opracowaniem położony jest poza granicami wszelkich form ochrony środowiska naturalnego.

1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 z późn. zm.).

Podstawą formalno-prawną prognozy również są:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. 2023, poz. 977 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 z późn. zm),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. – O ochronie przyrody (Dz. U. 2023, poz. 1336 ze zm.).
- Projekt zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Żuromin,

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, służącej eliminowaniu lub łagodzeniu ewentualnych konfliktów przyrodniczo - przestrzennych. Formuła dokumentu pozwala, by we wszystkich fazach planowania uwzględniać wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi, a przyjętymi w projekcie zmiany Studium rozwiązaniami planistycznymi.

1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko

Zasadniczym celem prognozy, opracowywanej dla potrzeb projektu zmiany Studium jest identyfikacja i ocena skutków oddziaływań na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na:

- świat zwierzęcy i roślinny oraz krajobraz we wzajemnym ich powiązaniu,
- warunki życia i zdrowia ludzi,
- środowisko kulturowe,
- zabytki i dobra materialne, będące potencjalnym wynikiem realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzeni.

Istotnym celem Prognozy jest także poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych zabezpieczających środowisko i przeciwdziałających negatywnemu oddziaływaniu na nie.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Prognozę wykonano w pełnym zakresie i stopniu szczegółowości zgodnie z zapisami w/w ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Prognoza zawiera informacje o głównych celach projektowanego dokumentu jego zawartości, powiązaniu z innymi dokumentami, informacje o metodyce zastosowanej podczas sporządzenia prognozy, propozycje dotyczące metod analizy skutków realizacji zapisów projektowanego dokumentu, częstotliwość ich przeprowadzania, informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko oraz streszczenie w języku niespecjalistycznym. Niniejszy dokument analizuje, wskazuje i ocenia istniejący stan środowiska naturalnego na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów zmiany Studium, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; cele ochrony przyrody ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia realizacji zapisów zmiany Studium oraz sposoby ich uwzględnienia podczas opracowywania dokumentu: przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000 oraz na inne elementy środowiska. Prognoza przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

1.3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń zmiany Studium. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w kontekście stopnia szczegółowości ustaleń Studium.

Przed przystąpieniem do zasadniczej części opracowania przeprowadzono prace w terenie w tym inwentaryzację urbanistyczną w celu zapoznania się z ogólnymi warunkami środowiskowymi panującymi na analizowanym terenie oraz istniejącym zainwestowaniem.

Głównym przedmiotem opracowania zmiany Studium jest korekty przeznaczenia terenu parku miejskiego na działce nr ew. 80/5 oraz na działce nr ew. 84/1 stanowiącej własność prywatną. Zmiana przeznaczenia parku miejskiego pozwoli zwiększenie jego dostępności dla okolicznych mieszkańców poprzez dopuszczenie realizacji obiektów tj. scena, ścieżki pieszo – rowerowe, obiekty sportowe i rekreacyjne place zabaw itp. przy jednoczesnej możliwie dużej ochronie istniejącego drzewostanu. Zmiana dla działki nr ew. 84/1 pozwoli na racjonalizację zagospodarowania przy uwzględnieniu istniejących budynków oraz faktycznego zasięgu użytków leśnych. Zmiana przeznaczenia w studium nie wpływa na pozostałe ustalenia studium. Działki objęte zmianą studium, zlokalizowane są w na terenach wielofunkcyjnego centrum miasta, o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej. Ponadto dokonano korekty omyłki pisarskiej dla oznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oznaczonej na rysunku studium symbolem RMN, które w tekście omyłkowo zapisano jak „MNR”.

Następnie przystąpiono do prac kameralnych, polegających na porównaniu wyników uzyskanych w terenie z istniejącą dokumentacją. W ten sposób sporządzona została kompleksowa ocena sposobów użytkowania poszczególnych terenów, aktualnego stanu środowiska oraz jego podatności na degradację. W kolejnym etapie stosując metodę analogii środowiskowej, odniesiono się do projektu zmiany Studium, a zwłaszcza przeznaczenia terenów, w kontekście ich położenia w stosunku do terenów prawnie chronionych, potencjalnych zagrożeń dla tych terenów i środowiska, terenów bezpośrednio objętych zmianą i przyjętych założeń ochrony środowiska. Wpływ przeznaczenia terenów na stan środowiska i zagrożenie dla terenów chronionych przeanalizowano zgodnie z wymaganiami ustawowymi w kategoriach oddziaływań, bezpośrednich, pośrednich i wtórnych, skumulowanych, krótko-, średnio- i długoterminowych, stałych i chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko. Wynikiem przedstawionej analizy są rozwiązania mające na celu zminimalizowanie potencjalnie negatywnych oddziaływań ustaleń zmiany Studium na środowisko przyrodnicze. Całość analiz obejmuje tereny zmiany części Studium bez ponownej analizy terenu całego miasta.

2. Informacja o głównych celach, zawartości projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

2.1. Główne cele oraz zawartość projektowanego dokumentu

Studium jest jednym z podstawowym narzędzi kształtowania kierunków polityki przestrzennej miasta.

Projekt zmiany Studium został sporządzony zgodnie z wymaganiami i zakresem określonym w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Miasto Dąbrowa Białostocka (wraz z otaczającą je gminą Dąbrowa Białostocka) położone jest w północnej części województwa podlaskiego, w powiecie sokólskim. Graniczy z następującymi gminami: Nowy Dwór, Sidra, Janów, Suchowola, a od

północy: Lipsk, Sztabin. Powierzchnia miasta wynosi 22,64 km² (powierzchnia wraz z gminą - 264km², co stanowi blisko 1,31% powierzchni województwa oraz blisko 13% powiatu sokólskiego). Miasto w 2014 r. liczyło 5 796 mieszkańców, co stanowi 48,08% mieszkańców całej gminy zamieszkuje miasto Dąbrowę Białostocką. Liczba ludności miasta Dąbrowa Białostocka stanowi 0,49% ludności województwa podlaskiego oraz 8,27% ludności powiatu sokólskiego.

Przez teren miasta Dąbrowa Białostocka przepływa rzeka Kropiwna i Kamienna, które są dopływami Biebrzy. Miasto Dąbrowa Białostocka zlokalizowana jest w odległości 71 km od stolicy województwa podlaskiego – Białegostoku, 75 km od Suwałk, 30 km od Sokółki oraz 35 km od Augustowa.

Poniżej kursywą opisano wprowadzony omawianym projektem zakres zmiany części Studium miasta Dąbrowa Białostocka.

W części I – uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego – dokonano częściowej aktualizacji – dodano rozdziały dotyczące diagnozy o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, przygotowanej na potrzeby strategii rozwoju gminy oraz rekomendacje i wnioski na temat audytu krajobrazowego – który do dnia opracowania niemniejszej prognozy nie został określony.

Odnośnie II części studium - kierunków zagospodarowania przestrzennego, merytoryczne zmiany w jej opisowej części wprowadzono zaznaczając je w następujący sposób:

- *w rozdziale 2.2 – w tabeli opisującej kierunki zagospodarowania zmieniono oczywistą omyłkę pisarską polegającą na zmianie nazewnictwa MNR na RMN (teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej). Zmiany tego oznaczenia zostały dokonane w całym dokumencie – jest to sprostowanie bez wpływu na intensywność czy też zakres oddziaływań kierunku.*
- *w rozdziale 2.2 – w tabeli opisującej kierunki zagospodarowania w opisie kierunku ZP – tereny zieleni urządzonej, dodano zapis umożliwiający ograniczoną wycinkę drzewostanu na terenie parku miejskiego (będącego przedmiotem zmiany Studium) – dopuszczona wycinak tylko związana z urządzeniem parku.*
- *Dodano rozdział 17 – „Obszary zdegradowane” – w granicach miasta nie wyznaczono obszarów zdegradowanych. Zmiana wynikająca z obecnych przepisów odnośnie kształtu zapisów Studium.*

Podsumowując zmiany nie wprowadzają żadnych istotnych nowych zapisów lub nie modyfikują już obowiązujących z zakresu zwiększenia zainwestowania czy możliwości wprowadzania innych nowych inwestycji na terenie miasta, które to same lub w połączeniu z istniejącymi mogłyby zwiększać intensywność oddziaływania zapisów Studium na środowisko naturalne lub zdrowie człowieka. Zmiana nie wprowadza także (oprócz w/w inwestycji) żadnych nowych kierunków rozwoju, które mogłyby wpływać na obszary ochrony środowiska na terenach w dalszej odległości.

2.2. Powiązania projektu zmiany Studium z innymi dokumentami

2.2.1. Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2030

Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2030 został przyjęty Uchwałą XVIII/213/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r.

Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego jest najważniejszym dokumentem strategicznym, który wyznacza kierunki polityki regionalnej województwa. Jako najważniejszy dokument dotyczący polityki regionalnej Strategia bierze pod uwagę nie tylko obecne uwarunkowania, ale również wybiega w przyszłość. Przedstawia, jak chcemy, by wyglądało województwo za kilkanaście lat. Określa też, jakie działania należy podjąć w kolejnej perspektywie finansowej i jak optymalnie wykorzystać środki unijne w planie długofalowym, m.in. z krajowych programów operacyjnych, Programu Operacyjnego Polska Wschodnia czy Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego. Uwzględnia cele polityki spójności po 2020 roku, które widzą Europę jako: inteligentną, zieloną i niskowęglową, lepiej powiązaną, bardziej społeczną oraz bliżej obywateli.

Misja Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego wyraża filozofię planowanych zamierzeń i jest skierowana zarówno do mieszkańców, jak i do otoczenia. Misja/credo Strategii Województwa Podlaskiego brzmi: *Ambitne Podlaskie*.

Cele Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego podporządkowane są realizacji wizji rozwoju i stanowią swego rodzaju ścieżki dojścia do wizji. Dlatego na poziomie celów strategicznych wyróżniono trzy cele tego typu:

1. Dynamiczna gospodarka;
2. Zasobni mieszkańcy;
3. Partnerski region.

Trzy cele strategiczne są ze sobą ściśle powiązane i współzależne.

- Cel strategiczny dynamiczna gospodarka będzie realizowany przez następujące cele operacyjne:
 1. Przemysły przyszłości;
 2. Podlaski system otwartych innowacji;
 3. Lokalna przedsiębiorczość;
 4. Rewolucja energetyczna i gospodarka obiegu zamkniętego;
 5. E-podlaskie.
- Cel strategiczny zasobni mieszkańcy będzie realizowany przez następujące cele operacyjne:
 1. Kompetentni mieszkańcy;
 2. Aktywni mieszkańcy;
 3. Przestrzeń wysokiej jakości.
- Cel strategiczny partnerski region będzie realizowany przez następujące cele operacyjne:
 1. Dobre zarządzanie;
 2. Kapitał społeczny;
 3. Partnerstwa międzynarodowe i ponadregionalne;
 4. Gościnny region.

2.2.2. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa Podlaskiego

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Podlaskiego Uchwałą Nr XXXVI/330/17 z dnia 22 maja 2017 r.

Celem strategicznym zagospodarowania przestrzennego województwa jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele cząstkowe, do których należą:

1) Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,

2) Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,

3) Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,

4) Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,

5) Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego oznaczająca taki rozwój społeczno- gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Realizacja ustaleń PZPW Podlaskiego będzie odbywać się poprzez uwzględnianie w dokumentach planistycznych tj. studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miast i gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt zmiany Studium podtrzymuje wprowadzone dotychczas zapisy i ustalenia zasad zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem zgodnie z założeniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa Podlaskiego.

2.2.3. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej

Zgodnie z zapisami art. 1 Ramowej Dyrektywy Wodnej celem dyrektywy jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych, które:

- a) zapobiegają dalszemu pogarszaniu oraz chronią i poprawiają stan ekosystemów wodnych oraz, w odniesieniu do ich potrzeb wodnych, ekosystemów lądowych i terenów podmokłych bezpośrednio uzależnionych od ekosystemów wodnych;
- b) promują zrównoważone korzystanie z wód oparte na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych;
- c) dążą do zwiększonej ochrony i poprawy środowiska wodnego między innymi poprzez szczególne środki dla stopniowej redukcji zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych oraz zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych;
- d) zapewniają stopniową redukcję zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobiegają ich dalszemu zanieczyszczeniu, oraz
- e) przyczyniają się do zmniejszenia skutków powodzi i susz, a przez to przyczyniają się do:
 - zapewnienia odpowiedniego zaopatrzenia w dobrej jakości wodę powierzchniową i podziemną, które jest niezbędne dla zrównoważonego, i sprawiedliwego korzystania z wód,
 - znacznej redukcji zanieczyszczenia wód podziemnych,
 - ochrony wód terytorialnych i morskich, oraz
 - osiągnięcia celów odpowiednich umów międzynarodowych, w tym mających za zadanie ochronę i zapobieganie zanieczyszczeniu środowiska morskiego, poprzez wspólnotowe działanie na mocy art. 16 ust. 3, celem zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych, z ostatecznym celem osiągnięcia w środowisku morskim stężeń bliskich wartościom tła dla substancji występujących naturalnie i bliskich zeru dla syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka.

Ponadto zgodnie z art. 6 Dyrektywy Państwa Członkowskie zobligowane są do utworzenia rejestru lub rejestrów wszystkich obszarów leżących w obszarze dorzecza, które zostały określone jako wymagające szczególnej ochrony w ramach określonego prawodawstwa wspólnotowego w celu ochrony znajdujących się tam wód powierzchniowych i podziemnych oraz dla zachowania siedlisk i gatunków bezpośrednio uzależnionych od wody.

Ze względu na położenie w dorzeczu Wisły należy wziąć pod uwagę wytyczne wynikające z wymagań charakterystyki obszarów dorzeczy.

2.2.4. Strategiczny plan adaptacji dla sektora i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

„Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020) został przygotowany z myślą o zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również wzrost gospodarczy.

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach NATURA 2000, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych.

Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cel główny zostanie osiągnięty poprzez realizację celów szczegółowych i wskazanych w ramach tych celów kierunków działań, stanowiących zasadniczy element SPA2020, poprzez:

➤ **Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska**

W kontekście ochrony środowiska i bezpieczeństwa energetycznego, adaptacja do zmian klimatu ma duże znaczenie, zarówno dla zagwarantowania bezpieczeństwa i jakości życia obywateli, jak również w związku z zapewnieniem niezbędnych warunków funkcjonowania gospodarki. Działania adaptacyjne w tych sektorach będą miały charakter wielokierunkowy. Będą również angażowały wiele podmiotów i znaczące środki finansowe.

✓ **Kierunek działań 1.1- dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu**

Dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu ma na celu usprawnienie funkcjonowania sektora w warunkach nadmiaru, jak i niedoboru wody. Zaproponowane działania zapewnią usprawnienie systemu gospodarowania wodami w Polsce, ułatwią dostęp do wody dobrej jakości, ograniczą negatywne skutki susz i powodzi, pozwolą na utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów (w tym prowadzenie działań polegających na ochronie wód śródlądowych przed eutrofizacją) oraz poprawią bezpieczeństwo i efektywność ekonomiczną gospodarki wodnej.

✓ **Kierunek działań 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu**

Zmiany klimatu będą miały różnorodny wpływ na sektor energetyczny, uwzględniając w szczególności prognozowane wahanie średniej temperatury. Konieczne będzie dostosowanie systemu energetycznego do wahań zapotrzebowania zarówno na energię elektryczną, jak i ciepłą, m.in. poprzez wdrożenie stabilnych niskoemisyjnych źródeł energii, takich jak energetyka jądrowa. Istotne będzie także wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, głównie energii słonecznej, wiatrowej, biomasy i energii wodnej.

✓ **Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu**

Ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu jest niezmiernie ważnym zagadnieniem, ponieważ problem utraty bioróżnorodności narasta wraz z postępującymi zmianami klimatu. Z punktu widzenia ochrony siedlisk najistotniejsze są działania związane z utrzymaniem obszarów wodno-błotnych i ich odtwarzaniem wszędzie tam, gdzie jest to możliwe. Jednocześnie istotne będą działania sprzyjające prowadzeniu zrównoważonej gospodarki leśnej w warunkach zmian klimatu.

✓ **Kierunek działań 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie**

Działania w tym zakresie powinny zmierzać do objęcia całego terytorium kraju skutecznym systemem planowania przestrzennego zapewniającego właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów. Jednocześnie, w sektorze budownictwa konieczne będzie uwzględnienie potencjalnego oddziaływania zjawisk ekstremalnych spowodowanych zmianami klimatu.

➤ **Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu**

✓ **Kierunek działań 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu**

Działania dotyczące polityki przestrzennej uwzględniają konsekwencje zmian klimatycznych dla miast. Ich wynikiem powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zielonych i wodnych w mieście.

Przystosowanie polskiej przestrzeni do nowych uwarunkowań klimatycznych i związanych z tym zjawisk jest obecnie jednym z najważniejszych wyzwań, szczególnie dla administracji szczebla centralnego oraz regionalnego i lokalnego. Pomiedzy zagospodarowaniem przestrzennym a zmianami klimatycznymi oraz koniecznością adaptacji do zmian klimatu występuje sprzężenie zwrotne. Zmiany klimatyczne będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności – m.in. ze względu na zwiększone ryzyko powodziowe, wzrost ryzyka osuwiskowego, nasilenie procesów erozji wodnej i wietrznej, deficyt wody, podniesienie, a także obniżenie poziomu wód gruntowych. Zmiany klimatu w kontekście przestrzennym oddziałują na cały kompleks problemów zagospodarowania przestrzennego które w skrajnym przypadku mogą generować konflikty społeczne i ograniczać możliwości rozwoju.

Obszary zurbanizowane stanowią szczególną kategorię w strukturze przestrzeni geograficznej, charakteryzującą się dużą gęstością populacji ludzkiej, a tym samym są bardzo wrażliwe z uwagi na negatywne oddziaływanie antropopresji. Miasta zagrożone są bezpośrednio szczególnie trzema zjawiskami: intensyfikacją miejskiej wyspy ciepła i silnymi ulewami powodującymi podtopienia oraz suszą sprzyjającą deficytowi wody w miastach. W mniejszym stopniu zagrożenie stanowią silne wiatry, które z uwagi na dużą szorstkość podłoża w miastach tracą swoją siłę (zagrożenie to może dotyczyć małych miast oraz przedmieść o zabudowie rozproszonej). Miejska wyspa ciepła jest efektem zaburzonego przez powierzchnie sztuczne (asfalt, beton, pokrycia dachów itp.) przebiegu procesów wymiany energii między podłożem a atmosferą. Dodatkowo wzmacnia ją wzrastająca temperatura co sprzyja stresowi cieplnemu, stagnacji powietrza nad miastem, wzrostowi koncentracji zanieczyszczeń powietrza, w tym pyłu zawieszonego i smogu. Pośrednim zagrożeniem są

powodzie z uwagi na to, że większość obszarów metropolitalnych zlokalizowana jest w dolinach dużych rzek. Opady ulewne podobnie jak powodzie stanowią zagrożenie dla infrastruktury miejskiej poprzez podtopienia, osuwiska i zniszczenie ciągów komunikacyjnych, budynków i mienia.

Ustalenia zmiany Studium wpisują się w politykę ww. dokumentu, a niniejsza Prognoza uwzględnia ich oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska, w tym m. in. na klimat.

2.2.7. Pakiet klimatyczno-energetyczny (przyjęty przez Komisję Europejską w grudniu 2008 r.)

Pakiet stanowi zbiór wiążących przepisów, które mają zagwarantować, że UE osiągnie swoje cele w zakresie klimatu i energii do 2020 r.

W pakiecie określono trzy najważniejsze cele:

- ✓ ograniczenie o 20 proc. emisji gazów cieplarnianych (w stosunku do poziomu z 1990 r.)
- ✓ 20-procentowy udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii w UE
- ✓ zwiększenie o 20 proc. efektywności energetycznej.

Źródło: https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2020_pl

W ramach Europejskiego Zielonego Ładu we wrześniu 2020 r. Komisja zaproponowała zwiększenie docelowego poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem emisji i pochłaniania emisji, do co najmniej 55 proc. do 2030 r. w stosunku do poziomu z 1990 r. Po przeanalizowaniu działań wymaganych we wszystkich sektorach, m.in. w zakresie zwiększenia efektywności energetycznej i wykorzystania energii odnawialnej, Komisja rozpocznie teraz proces opracowania wniosków ustawodawczych, który potrwa do czerwca 2021 r., aby skutecznie zrealizować te ambitne cele. Umożliwi to UE przejście na gospodarkę neutralną dla klimatu i wypełnienie zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego poprzez aktualizację unijnego wkładu ustalonego na szczeblu krajowym. Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 zawierają ogólnie unijne założenia i cele polityki na lata 2021-2030.

Najważniejsze cele na 2030 r.:

- ograniczenie o co najmniej 40 proc. **emisji gazów cieplarnianych** (w stosunku do poziomu z 1990 r.)
- zwiększenie do co najmniej 32 proc. udziału **energii ze źródeł odnawialnych** w całkowitym zużyciu energii
- zwiększenie o co najmniej 32,5 proc. **efektywności energetycznej**

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 40 proc. jest realizowane za pomocą unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego z celami redukcyjnymi państw członkowskich i rozporządzenia w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa. W ten sposób wszystkie sektory przyczynią się do osiągnięcia 40-proc. celu redukcji emisji CO² poprzez zmniejszenie emisji i zwiększenie pochłaniania gazów cieplarnianych.

Wszystkie trzy kluczowe akty prawne dotyczące klimatu zostaną teraz poddane aktualizacji pod kątem osiągnięcia celu redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 proc. Do czerwca 2021 r. Komisja przedstawi odpowiednie wnioski ustawodawcze

3. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

Zgodnie z wymogami przepisów dotyczących ochrony środowiska oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, do prowadzenia monitoringu środowiska zobligowane są państwowe organy monitoringu środowiska, poprzez tzw. Państwowy Monitoring Środowiska. Jest to system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o środowisku. Państwowy Monitoring Środowiska zbiera dane na podstawie m.in. pomiarów dokonywanych przez zobowiązane organy administracji, pomiarów stanu środowiska, wielkości i rodzajów emisji oraz ewidencji, do których prowadzenia obowiązane są podmioty korzystające ze środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Dla właściwego zrealizowania planowanego przedsięwzięcia, wskazany byłby monitoring dotyczący m.in.: sposobu realizacji zainwestowania, stanu realizacji inwestycji sanitarnych, pomiary stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych, pomiaru oddziaływania akustycznego nowopowstałych inwestycji.

Za monitoring jakości środowiska przyrodniczego w województwie mazowieckim odpowiedzialny jest Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku (WIOŚ). Celem państwowego monitoringu środowiska (PMS) jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska, zarządzania środowiskiem i wdrażania zasad zrównoważonego rozwoju poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymany standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów,
- występujących zmian jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

W ramach PMS prowadzony jest monitoring: jakości powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, hałasu i wibracji, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb. Do instytucji, które wspomagają monitoring stanu środowiska przyrodniczego oraz mogą wyeliminować niekorzystne oddziaływania na terenie gminy Żuromin jest m.in.: Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Sokółce. W związku z powyższym monitoring realizacji zmiany Studium należy wykonywać, a jego wyniki zamieszczać w corocznych sprawozdaniach.

W ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, dokonywanej zgodnie z art. 32 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje oceny aktualności studium i planów miejscowych. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością należy dokonać analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym. Analiza taka powinna zatem obejmować również analizę skutków realizacji ustaleń uchwalonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie zmian zagospodarowania terenów.

4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Dla planowanych przedsięwzięć z uwagi na miejscowy zasięg wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

5.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

5.1.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.

Rozdział ten znacząco uproszczono z racji skali zaproponowanych zmian Studium.

Miasto Dąbrowa Białostocka (wraz z otaczającą je gminą Dąbrowa Białostocka) położone jest w północnej części województwa podlaskiego, w powiecie sokólskim. Graniczy z następującymi gminami: Nowy Dwór, Sidra, Janów, Suchowola, a od północy: Lipsk, Sztabin. Powierzchnia miasta wynosi 22,64 km² (powierzchnia wraz z gminą - 264km², co stanowi blisko 1,31% powierzchni województwa oraz blisko 13% powiatu sokólskiego). Miasto w 2014 r. liczyło 5 796 mieszkańców, co stanowi 48,08% mieszkańców całej gminy zamieszkuje miasto Dąbrowę Białostocką. Liczba ludności miasta Dąbrowa Białostocka stanowi 0,49% ludności województwa podlaskiego oraz 8,27% ludności powiatu sokólskiego. Przez teren miasta Dąbrowa Białostocka przepływa rzeka Kropiwna i Kamienna, które są dopływami Biebrzy. Miasto Dąbrowa Białostocka zlokalizowana jest w odległości 71 km od stolicy województwa podlaskiego – Białegostoku, 75 km od Suwałk, 30 km od Sokółki oraz 35 km od Augustowa.

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski, analizowane tereny położone są na obszarze mezoregionu Wzgórza Sokólskie (843.34). Jednostka ta wyodrębniona jest w granicach makroregionu Nizina Północnopodlaska (843.3), stanowiącego część prowincji Nizy Wschodniobałtycko-Białoruskiego (84). (Kondracki, 2013).

Wzgórza Sokólskie (843.34) cechują się występowaniem wysokich wzniesień morenowych, kemowych i ozowych przypominających krajobraz pojezierzy, jednak bez istniejących współcześnie jezior. Ukształtowane zostały w czasie zlodowacenia Warty (ponad 130 tys. lat temu), a ich materiałem narzutowym są przyniesione przez lodowiec skały ze wschodniej Finlandii i Karelii. W formowaniu wzniesień brały udział lodowce nie mniej niż czterech zlodowaceń. Swoim charakterem Wzgórza Sokólskie różnią się wyraźnie od

pozostałych regionów Niziny Północnopodlaskiej. Najwyższe wzniesienia osiągają na wschód od Sokółki wysokości 236 i 238 m, a na północy tzw. Karpackie Góry mają 229 m. Region obejmuje powierzchnię około 1300 km². Dopływ Biebrzy – Sidra dzieli go na część zachodnią i wschodnią.¹

5.1.2. Budowa geologiczna, rzeźba terenu, gleby, warunki klimatyczne

Budowa geologiczna, rzeźba terenu:

Obszar opracowania znajduje się w obrębie wyniesienia mazursko-suwańskiego. Najstarszym ogniwem podłoża czwartorzędu są osady kredy górnej, wykształcone jako kredy piszące z krzemieniami. Miąższość ich wynosi jednak zaledwie 1-2 m, a ich wiek określony został na santon-kampan.

Na osadach kredy górnej zalegają utwory paleogenu i neogenu (łącznie określanych mianem trzeciorzędu). Wśród osadów paleogenu wyróżniono najstarsze, paleoceńskie margle i piaski glaukonitowe oraz nierozdzielone osady eocenu i oligocenu, wykształcone jako piaski z glaukonitem i fosforytami. Osady neogenu reprezentowane są przez mioceńskie ility, mułki i piaski węgliste. Bliższa charakterystyka litologiczna, jak również miąższość osadów paleogenu i nie jest znana. Osady trzeciorzędowe i kredowe występują także jako kry, odkłute z położenia pierwotnego przez lądolód i zdeponowane w obrębie osadów czwartorzędowych, w tym także w pozycji przypowierzchniowej.

W obrębie obszaru występuje niemal pełny profil osadów czwartorzędowych, a ich miąższości wahają się od 120 m i 170 m do 270 m.

Zlodowacenie Wisły, poza ciągłym poziomem glin zwałowych, pozostawiło także piaszczysto-żwirowe osady moren czołowych o znaczeniu moren czołowych spiętrzonych, moren martwego lodu i kemów, a także niewielkie płyty sandrowych, piaszczystych osadów wodnolodowcowych. Na wodnolodowcowych powierzchniach piaszczystych występują miejscami wydmy i pola piasków eolicznych.

Z okresu holocenu pochodzą przede wszystkim piaski i żwiry tarasów zalewowych współczesnych rzek oraz torfy i namuły torfiaste.

Gleby:

Według mapy glebowo - rolniczej na terenie opracowania występują gleby brunatne wyługowane i brunatne kwaśne kompleksu żytniego dobrego (żytnio-ziemniaczany) wykształconego na piaskach gliniastych lekkich podścielonych i glinami lekkimi. Są to gleby wrażliwe na suszę, głęboko wyługowane i zakwaszone.

Warunki klimatyczne

Obszar opracowania należy do podlaskiego regionu klimatycznego. Tutejszy klimat nosi wyraźne cechy kontynentalne z mroźnymi zimami i ciepłymi latami – roczna amplituda średnich temperatur miesięcznych dochodzi do 22,5°C. Średnia roczna temperatura powietrza

^{1,2}Źródło: Geografia regionalna Polski, Kondracki J., PWN, Warszawa 2013 r.

wynosi 6-6,5°C, średnia temperatura powietrza półrocza zimowego waha się od -1,0 do 0,5°C, półrocza letniego od 13,5 do 14°C. Najzimniejszym miesiącem jest styczeń ze średnią temperaturą -4,7°C, natomiast najcieplejszy jest lipiec ze średnią temperaturą około 17,8°C. Pokrywa śnieżna utrzymuje się przez około 90–100 dni, średnia grubość pokrywy śnieżnej jest największa w lutym i przekracza 30 cm. Średnie roczne sumy opadów wynoszą 550–580 mm, przy czym najwyższe opady przypadają na miesiące letnie – średnie sumy opadów półrocza letniego wynoszą od 350 do 400 mm. Okres wegetacyjny trwa około 200 dni. Dominują wiatry zachodnie – około 65% dni w roku, następnie wschodnie – około 30%. Wiatry północne i południowe występują sporadycznie.

5.1.3. Zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne

Obszar opracowania leży w zlewni rzeki Biebrzy, a realizacja spływu wód z omawianego terenu odbywa się poprzez zlewnie elementarną – Kropiwna. **Rzeka Kropiwna** – lewostronny dopływ Biebrzy o długości 13,08 km. Struga płynie w województwie podlaskim. Wpada do Biebrzy w okolicy wsi Rogożynek. Jest uregulowana w całej swojej długości.

Według podziału hydrogeologicznego Polski obszary opracowania położony jest w regionie mazursko-podlaskim (II), wchodzącym w skład makroregionu północno-wschodniego. Na omawianym obszarze wody podziemne o znaczeniu użytkowym występują w piaszczysto-żwirowych utworach czwartorzędu. Głównymi użytkowymi poziomami wodonośnymi są poziomy międzyglinowe (najczęściej w danym rejonie występuje jeden użytkowy poziom wodonośny). Zalegają one na różnych głębokościach, a ich miąższości na ogół nie przekraczają 20 m. Wydajność potencjalna pojedynczego otworu studziennego przeważnie mieści się w przedziale 30–70 m³/h, choć lokalnie (rejon Dąbrowy Białostockiej) może przekraczać 70 m³/h. Uśredniona wartość współczynnika filtracji wynosi 12,4 m/d. Główną bazą drenażu jest rzeka Sidra.²

GZWP

W odniesieniu do *Głównych Zbiorników Wód Podziemnych* – wg. regionalizacji A.S. Kleczkowskiego (1990) obszar badań w całości znajduje się poza granicami wyznaczonych GZWP.

Ustalenia z Planu Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Pregoly:

➤ *Jednolite części wód powierzchniowych (JCWPw)*

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w całości w obszarze dorzecza Wisły. Wody powierzchniowe na przedmiotowym terenie są częścią regionu wodnego Środkowej Wisły i należą do Jednolitej Części Wód Powierzchniowych PLRW200015262152 (Kropiwna). Karta charakterystyki w załączeniu.

²Źródło: Objasnienia do mapy georodowiskowej Polski 1:50 000 Arkusz Dąbrowa Białostocka (225), Wydawnictwo PIG Warszawa, 2012 r.

➤ *Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)*

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd) - rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Według podziału na 172 JCWPd, który obowiązuje od 2016 r. badany obszar lokalizowany jest w granicach JCWPd 32. Karta charakterystyki w załączeniu.

Podsumowując dział wód w obrębie projektu zmiany Studium należy stwierdzić:

- na obszarze opracowania miejscami jest brak izolacji głównego użytkowego poziomu wodonośnego od powierzchni terenu lub jest ona słaba oraz dobra;
- w odniesieniu do wód powierzchniowych kluczowym jest ujmowanie wszelkich zanieczyszczonych wód oraz odcieków w zbiorcze systemy kanalizacji zarówno sanitarnej jak i deszczowej. Ścieki bytowo - gospodarcze powinny być odprowadzane systemem kanalizacji sanitarnej (tłocznej / grawitacyjnej), a deszczowe odprowadzane do systemu kanalizacji deszczowej z odpowiednio dobranymi urządzeniami podczyszczającymi.
- obszar opracowania znajdują się poza granicami Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP,
- należy zakazać wprowadzania szkodliwych substancji do gleby - ze względu na możliwość przenikania substancji chemicznych do wód podziemnych.

5.1.5. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Flora

Pod względem geobotanicznym przedmiotowy obszar leży w Prowincji Środkowoeuropejskiej, Dziale Północnym Mazursko - Białoruskim, Krainie Północnopodlaskiej, w Okręgu Moniecko-Dąbrowieckim, Podokręgu Dąbrowieckim. Pod pojęciem potencjalnej roślinności naturalnej należy rozumieć hipotetyczny stan roślinności, opisany fitosocjologicznymi jednostkami zbiorowisk roślinnych, jaki mógłby być osiągnięty na drodze naturalnej sukcesji pierwotnej lub wtórnej, gdyby oddziaływania człowieka zostały wyeliminowane, a właściwa dla danego regionu roślinność mogła w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez zróżnicowane siedliska.

Zgodnie z tak przyjętą definicją, na badanych obszarach, wyróżniono dominujący powierzchniowo rodzaj potencjalnej roślinności naturalnej grądy subkontynentalne lipowo-dębowo-grabowe (Tilio-Carpinetum), odmiana subborealna ze świerkiem, seria żyzna.

Fauna

Obszar objęty projektem planu jest terenem w większości zurbanizowanym. Ze względu na zagospodarowanie analizowanego terenu wśród fauny dominują gatunki charakterystyczne dla miast, m.in. kawka (*Corvus monedula*), gołąb miejski (*Columbia var. urbana*), mazurek (*Passer montanus*), sroka (*Pica pica*), bogatka (*Parus major*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), sójka (*Garrulus glandarius*), sierpówka (*Streptopelia decaocto*), kwiczoł (*Turdus pilaris*).

5.1.6. Zabytki kulturowe

W treści Studium wszystkie obiekty zabytkowe w obrębie miasta zostały szczegółowo opisane i podlegają ochronie na podstawie przepisów odrębnych – dotyczących ochrony dóbr kultury i zabytków.

5.1.7. Obszary chronione

Obszar miasta nie jest położony w granicach obszarowych form ochrony środowiska naturalnego – w tym również w granicach obszarów NATURA 2000.

5.1.8. Korytarze ekologiczne

W 2005 roku na zlecenie Ministerstwa Środowiska został wykonany „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”. Celem projektu było wytypowanie sieci obszarów, która zapewniłaby łączność ekologiczną w skali Polski, a także w skali międzynarodowej. Głównym zadaniem takiej sieci miało być umożliwienie przemieszczania się zwierząt i innych organizmów oraz przepływ genów przez terytorium całego kraju oraz pomiędzy poszczególnymi obszarami przyrodniczo-cennymi (w tym obszarami Natura 2000). W ramach projektu wyznaczono ciągłą sieć, obejmującą zarówno wszystkie ważne obszary przyrodnicze (obszary węzłowe), jak i korytarze łączące te obszary w jedną całość ekologiczną. Wyznaczoną w ten sposób sieć nazwano siecią korytarzy ekologicznych.

Pierwotna koncepcja korytarzy ekologicznych (migracyjnych) zakładała istnienie ciągłości pasa, przez który następuje migracja. Inna koncepcja to idea tzw. łańcucha siedlisk pomostowych (ang. *stepping stone habitats*) - niezależnych od siebie odrębnych ekosystemów, które spełniają podstawowe warunki niszy wędrującej populacji i umożliwiają przeżycie jej osobników w trakcie przemieszczania się w korytarzu, w którego skład te ekosystemy wchodzi. Korytarze ekologiczne to tereny leśne, zakrzewione i podmokłe z naturalną roślinnością o przebiegu liniowym (pasowym) położone pomiędzy płatami obszarów siedliskowych. Korytarze zapewniają zwierzętom odpowiednie warunki do przemieszczania się – dają możliwość schronienia i dostęp do pokarmu. Są niezwykle ważne ze względu na fragmentację środowiska (podział siedliska na małe, odizolowane od siebie płaty) wskutek działalności człowieka i przekształcenia powierzchni ziemi. Umożliwiają one przemieszczanie się organizmów oraz ich wzajemne kontakty np. doliny rzeczne, pasma górskie, prądy rzeczne. Szerokość korytarza migracyjnego jest uzależniona od wymagań konkretnego gatunku. Korytarze ekologiczne dla prawidłowego funkcjonowania muszą być pozbawione barier ekologicznych, obecność barier utrudnia lub całkowicie hamuje przemieszczanie się gatunków, którym korytarz powinien służyć.

Korytarze ekologiczne odgrywają dużą rolę z punktu widzenia poprawy funkcjonowania środowiska przyrodniczego w każdej skali przestrzennej, od lokalnej do ponadregionalnej. Ich podstawowym celem jest zapewnienie warunków sprzyjających

migracji organizmów, która może odbywać się na dwa sposoby. Pierwszy z nich polega na powolnym zasiedlaniu obszarów położonych w korytarzu ekologicznym i stopniowym, z pokolenia na pokolenie, przechodzeniu danej populacji do innych regionów. Tym sposobem migrują przeważnie rośliny lub niewielkie zwierzęta. Drugim sposobem jest traktowanie korytarza jako szlaku, przez który pojedyncze osobniki lub ich grupy przechodzą w celu szukania innych korzystnych siedlisk. Poza funkcją migracyjną i wzbogacania różnorodności biologicznej obszarów, korytarze ekologiczne pełnią również wiele innych zadań. Tworzą na przykład ostoje dla wielu gatunków zwierząt, które nie są przystosowane do środowiska otaczającego korytarze. Ponadto wytwarzają one barierę dla części szkodników oraz hamują oddziaływanie wiatru, zwiększają wilgotność i zatrzymują zanieczyszczenia powietrza.

W zaprojektowanej sieci korytarzy ekologicznych wyróżniono 7 korytarzy głównych, których rolą jest zachowanie łączności siedlisk w skali międzynarodowej, tj:

- Korytarz Północny (KPn)
- Korytarz Północno-Centralny (KPnC)
- Korytarz Południowo-Centralny (KPdC)
- Korytarz Zachodni (KZ)
- Korytarz Wschodni (KW)
- Korytarz Południowy (KPd)
- Korytarz Karpacki (KK)

Przebieg korytarzy głównych i podział na strefy korytarzy

PRZEBIEG KORYTARZY GŁÓWNYCH I PODZIAŁ SIECI NA STREFY [Jędrzejewski et al. 2005]

Ryc. 2. Przebieg głównych korytarzy ekologicznych

Obszar zmiany Studium nie został ujęty w systemie korytarzy ekologicznych.

5.2. Ocena stanu środowiska

5.2.1. Jakość powietrza atmosferycznego

Roczna ocena jakości powietrza za 2020 r. dokonywana przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, jest prowadzona w odniesieniu do wszystkich substancji, dla których obowiązek taki wynika z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 grudnia 2020 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.

Są to równocześnie substancje, dla których w prawie krajowym (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu) i w dyrektywach UE (2008/50/WE i 2004/107/WE) określono normatywne stężenia w postaci poziomów dopuszczalnych/docelowych/celu długoterminowego w powietrzu, ze względu na ochronę zdrowia ludzi i ochronę roślin.

W rozumieniu ww. założeń przyjmuje się, że od stycznia 2010 r. dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnionych w ocenie, strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto niebędące aglomeracją o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy oraz pozostały obszar województwa.

Celem rocznej oceny powietrza jest określenie stężeń poszczególnych substancji w powietrzu atmosferycznym, wskazanie przyczyn ponadnormatywnych stężeń oraz źródeł emisji zanieczyszczeń w regionie. Ocena jakości powietrza dokonywana jest pod względem dwóch kryteriów: ochrony zdrowia oraz ochrony roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje analizę stężeń zanieczyszczeń: dwutlenku azotu NO₂, dwutlenku siarki SO₂, benzenu C₆H₆, ołowiu Pb, arsenu As, niklu Ni, kadmu Cd, benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀, ozonu O₃ oraz tlenku węgla CO. W przypadku oceny odnoszącej się do ochrony roślin uwzględniono dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x oraz ozon O₃.

Podstawą klasyfikacji stref w rocznej ocenie jakości powietrza są wartości poziomów: dopuszczalnego, docelowego i celu długoterminowego, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie *poziomów niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2021 poz. 845).

Poziom dopuszczalny – (odpowiednik w Dyrektywie 2008/50/WE: wartość dopuszczalna) oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który powinien być osiągnięty w określonym terminie i po tym terminie nie powinien być przekraczany.

Poziom docelowy – (odpowiednik w Dyrektywie 2008/50/WE: wartość docelowa) oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który ma być osiągnięty tam, gdzie to możliwe w określonym czasie.

Poziom krytyczny – w Dyrektywie 2008/50/WE oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, po przekroczeniu którego mogą wystąpić bezpośrednie niepożądane skutki w odniesieniu do niektórych receptorów, takich jak drzewa, inne rośliny lub ekosystemy naturalne, jednak nie w odniesieniu do człowieka. W przepisach prawa krajowego, odpowiednikiem poziomu krytycznego są: poziom

dopuszczalny, poziom docelowy, poziom celu długoterminowego - określone w odniesieniu do ochrony roślin.

Poziom celu długoterminowego – (odpowiednik w dyrektywie: cel długoterminowy) oznacza poziom substancji w powietrzu, który należy osiągnąć w dłuższej perspektywie z wyjątkiem przypadków, gdy nie jest to możliwe w drodze zastosowania proporcjonalnych środków – w celu zapewnienia skutecznej ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Poziom dopuszczalny faza I - poziom dopuszczalny określony dla fazy I jest to wartość która powinna być osiągnięta w 2015 roku.

Poziom dopuszczalny faza II - poziom dopuszczalny określony dla fazy II jest to orientacyjna wartość dopuszczalna, która zostanie zweryfikowana przez Komisję Europejską w świetle dalszych informacji, w tym na temat skutków dla zdrowia i środowiska oraz wykonywalności technicznej.

W wyniku klasyfikacji, w zależności od analizy stężeń w danej strefie, można wydzielić następujące klasy stref:

1. Dla substancji dla których określone są poziomy dopuszczalne lub docelowe:
 - **klasa A** – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych,
 - **klasa C** – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne i poziomy docelowe.
2. Dla substancji, dla których określone są poziomy celu długoterminowego:
 - **klasa D1** – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 nie przekraczają poziomu celu długoterminowego,
 - **klasa D2** – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 przekraczają poziom celu długoterminowego.
3. Dla PM_{2,5} dla którego określono poziom dopuszczalny dla fazy II:
 - **klasa A1** – stężenia PM_{2,5} na terenie strefy nie przekraczają poziomu dopuszczalnego dla fazy II,
 - **klasa C1** – stężenia PM_{2,5} przekraczają poziom dopuszczalny dla fazy II.

Roczną ocenę jakości powietrza w województwie podlaskim w roku 2020 wykonano dla 2 stref: aglomeracja białostocka (którą tworzy powiat miasto Białystok) oraz strefa podlaska (obejmująca pozostały obszar województwa podlaskiego). Obszar opracowania położony jest na terenie strefy podlaskiej.

Tabela 1. Strefa podlaska dla której wykonano ocenę jakości powietrza

Nazwa strefy	Kod strefy	Powierzchnia strefy [km ²]	Ludność [-]
Strefa podlaska	PL002	20085	880799

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza za 2020 r. GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku

Wyniki klasyfikacji strefy podlaskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń przedstawiono w tabeli poniżej.

Tabela 2. Klasyfikacja strefy podlaskiej

Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń															
	ochrona zdrowia													ochrona roślin		
	SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM ₁₀	PM _{2.5}	PM _{2.5} II fazy	Pb (PM ₁₀)	As (PM ₁₀)	Cd (PM ₁₀)	Ni (PM ₁₀)	B(a)P (PM ₁₀)	O ₃	SO ₂	NO _x	O ₃
Strefa podlaska	A	A	A	A	C	A	C1	A	A	A	A	C	A/D 2	A	A	A/D 2

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza za 2020 r. GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku

Ocena jakości powietrza za 2020 rok w strefach województwa podlaskiego wykazała, iż przekroczenia kryteriów oceny jakości powietrza stwierdzono w odniesieniu do:

- poziomu dopuszczalnego II fazy pyłu zawieszonego PM_{2,5} w strefie podlaskiej (kryterium – ochrona zdrowia) - obszarem przekroczeń jest Łomża oraz okolice Hajnówki;
- poziomu dopuszczalnego dla średniego stężenia dobowego pyłu zawieszonego PM₁₀ (kryterium ochrona zdrowia) – przekroczone dozwoloną liczbę przekroczeń (35) dla tego zanieczyszczenia na terenie strefy podlaskiej – obszarem przekroczeń jest Łomża;
- poziomu docelowego dla średniorocznego stężenia benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM₁₀ (kryterium ochrona zdrowia) w Aglomeracji Białostockiej oraz w strefie podlaskiej. Obszary przekroczeń to: Aglomeracja Białostocka, Łomża i Suwałki oraz inne miejscowości województwa, w których dominującym sposobem ogrzewania jest spalanie paliw stałych w mało efektywnych kotłach;
- poziomu celu długoterminowego ozonu (kryterium ochrona zdrowia): w strefie Aglomeracja Białostocka (obszarem przekroczeń jest cały teren aglomeracji) i strefie podlaskiej (obszarem przekroczeń jest przeważająca część województwa z wyjątkiem krańców południowych i wschodnich oraz lokalnie niewielkich obszarów na północy i w centrum);
- poziomu celu długoterminowego ozonu: w strefie podlaskiej (kryterium ochrona roślin). Obszar przekroczeń stanowiło południe województwa oraz jego południowo-zachodnie krańce.

Od lat nie odnotowuje się przekroczeń zanieczyszczeń gazowych: dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla, benzenu oraz zawartości metali ciężkich oznaczanych w pyłe zawieszonym PM₁₀. W województwie, średnioroczne stężenie pyłu zawieszonego PM₁₀, od wielu lat nie jest również przekraczane. W porównaniu do roku ubiegłego, w Łomży, odnotowano wysoką liczbę dni z przekroczeniem dopuszczalnej wartości średnio dobowej dla pyłu zawieszonego PM₁₀, co zadecydowało o zaliczeniu strefy podlaskiej do klasy C. Występowanie wysokich dobowych stężeń wiązało się z występowaniem niekorzystnych warunków atmosferycznych powodujących powstawanie tzw. „zjawiska smogu”. Na pozostałych stacjach pomiarowych w województwie, dozwolona częstość przekroczeń dla tego parametru nie została przekroczona. Na terenie całego województwa nie odnotowano przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla drobnej frakcji pyłu zawieszonego PM_{2,5} (I faza). Obowiązujące standardy dla pyłu drobnego PM_{2,5} (II faza) przekraczane są rokrocznie w strefie podlaskiej,

gdzie obszarem przekroczeń jest Łomża. W 2020 roku zanieczyszczenie powietrza benzo(a)pirenem wpłynęło na zaklasyfikowanie obu stref województwa do klasy C. Na występowanie dużych obszarów, na których przekraczany jest poziom docelowy benzo(a)pirenu, wskazują również rozkłady stężeń wykonane z wykorzystaniem metody szacowania w oparciu o wyniki modelowania jakości powietrza dla 2020 roku wykonanego przez IOŚ-PIB. W 2019 roku, w województwie podlaskim, nie odnotowano przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu, jednak otrzymane wyniki były na granicy poziomu docelowego. W 2019 roku nie prowadzono również badań tego wskaźnika na stacji pomiarowej w Łomży.

W związku z powyższym, jakość powietrza atmosferycznego na obszarze objętym projektem planu należy uznać za dobrą.

5.2.2. Klimat akustyczny

Rozpoznania stanu klimatu akustycznego środowiska i jego oceny dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu określa Rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz.112). Rozporządzenie to podaje nowe zakresy dopuszczalnych poziomów hałasu dla poszczególnych rodzajów źródeł w stosunku do klas terenów wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje tj. zabudowa mieszkaniowa, tereny uzdrowiskowe, rekreacyjno – wypoczynkowe, szpitale oraz domy opieki społecznej i budynki związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci, uwzględniając przy tym rodzaj obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu, a także pory dnia i nocy.

Zagrożenie hałasem i wibracjami charakteryzuje się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Najbardziej uciążliwymi emitorami hałasu i wibracji, mającymi zasadniczy wpływ na klimat akustyczny środowiska, są: trasy komunikacyjne (pojazdy samochodowe, motocykle, ciągniki, pociągi), zakłady przemysłowe oraz place budowy na skutek stosowania hałaśliwych i wibracyjnych technologii oraz maszyn i urządzeń oraz miejsca publiczne takie jak: centra handlowe, deptaki, skwery oraz inne miejsca zbiorowego nagromadzenia ludności.

Największe znaczenie ma hałas komunikacyjny. Stanowią go przede wszystkim źródła liniowe związane z komunikacją drogową i kolejową.

Hałas o podłożu komunikacyjnym występuje w bezpośrednim sąsiedztwie dróg i linii kolejowych. Jego uciążliwość jest uzależniona od natężenia ruchu, w związku z czym podwyższone natężenie hałasu jest notowane w centrach miejscowości.

Tereny opracowania położone są w sąsiedztwie drogi wojewódzkiej lub dróg lokalnych, w związku z czym, podczas wzmożonego ruchu kołowego może dochodzić do nieznaczących przekroczeń natężenia hałasem.

5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu Studium

Zmiany Studium mają głównie charakter porządkujący tak więc w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu tereny objęte zmianą pozostaną w dotychczasowym przeznaczeniu. Jak wspomniano w niniejszym opracowaniu, na omawianym terenie główne kierunki zagospodarowania zostały już wskazane w obowiązujących zapisach. Zmiana przeznaczenia parku miejskiego pozwoli zwiększenie jego dostępności dla okolicznych mieszkańców poprzez dopuszczenie realizacji obiektów tj. scena, ścieżki pieszo – rowerowe, obiekty sportowe i rekreacyjne place zabaw itp. przy jednoczesnej możliwie dużej ochronie istniejącego drzewostanu. Zmiana dla działki nr ew. 84/1 pozwoli na racjonalizację zagospodarowania przy uwzględnieniu istniejących budynków oraz faktycznego zasięgu użytków leśnych. Zmiana przeznaczenia w studium nie wpływa na pozostałe ustalenia studium.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu zmiany Studium na środowisko

Zakres zmiany Studium ogranicza się do wprowadzenia niewielkich korekt zapisów oraz zmiany omyłki pisarskiej. Tak więc opisywana zmiana Studium wprowadza zmiany, które nie wywołują żadnych dodatkowych oddziaływań oprócz już istniejących. Jedynymi ewentualnymi zmianami wywołanymi nowymi zapisami jest możliwość usuwania części zadrzewienia z obszaru wskazanych nieruchomości. Zakres tych wycinek także ograniczono do niezbędnego minimum w celu realizacji urządzenia parku w tym stworzenia dogodnych warunków do odpoczynku i właściwego przeznaczenia obiektu jakim jest park.

Biorąc powyższe na uwadze – założono że zmiana Studium nie wywołuje znaczących oddziaływań na powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, powietrze atmosferyczne, a także na żadne obszary chronione w tym także te zlokalizowane w dalszej odległości od granic zamiany Studium

7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu zmiany Studium

Na terenie zmiany Studium nie wskazuje się żadnych specjalistycznych wytycznych w zakresie ograniczeń czy szczególnych zasad postępowania – nie znamy obecnie skali i rodzaju ewentualnych inwestycji. Należy realizować kierunek z zachowaniem ogólnych wytycznych odnośnie ochrony środowiska naturalnego oraz bezpieczeństwa i zdrowia ludzi. Ewentualna wycinka drzew – tylko w granicach potrzeb wykonania zagospodarowania parku.

8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsze opracowanie stanowi Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona dla projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Białostocka. Celami prognozy są: ocena potencjalnych zmian stanu środowiska gminy, stwierdzenie jakie przeobrażenia w środowisku nastąpią na skutek realizacji zagospodarowaniu terenu zgodnie z ustaleniami określonymi w projekcie zmiany studium – w zakresie zmiany, identyfikacja obszarów objętych przewidywanym, znaczącym oddziaływaniem na środowisko i jego elementy składowe, zaproponowanie rozwiązań, które zapobiegałyby, ograniczały lub przyrodniczo kompensowały negatywne oddziaływania na środowisko, ocena możliwości oddziaływań transgranicznych.

Celem wykonania projektu zmiany studium jest:

Głównym przedmiotem opracowania zmiany Studium jest korekty przeznaczenia terenu parku miejskiego na działce nr ew. 80/5 oraz na działce nr ew. 84/1 stanowiącej własność prywatną. Zmiana przeznaczenia parku miejskiego pozwoli zwiększenie jego dostępności dla okolicznych mieszkańców poprzez dopuszczenie realizacji obiektów tj. scena, ścieżki pieszo – rowerowe, obiekty sportowe i rekreacyjne place zabaw itp. przy jednoczesnej możliwie dużej ochronie istniejącego drzewostanu. Zmiana dla działki nr ew. 84/1 pozwoli na racjonalizację zagospodarowania przy uwzględnieniu istniejących budynków oraz faktycznego zasięgu użytków leśnych. Zmiana przeznaczenia w studium nie wpływa na pozostałe ustalenia studium. Działki objęte zmianą studium, zlokalizowane są w na terenach wielofunkcyjnego centrum miasta, o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej. Ponadto dokonano korekty omyłki pisarskiej dla oznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oznaczonej na rysunku studium symbolem RMN, które w tekście omyłkowo zapisano jak „MNR”.

Opracowanie obejmuje swoim zakresem obszar zgodnie z uchwałą intencyjną.

W niniejszej prognozie przedstawiono istniejący stan środowiska przyrodniczego uwzględniając położenie gminy, budowę geologiczną, wody powierzchniowe i podziemne, szatę roślinną i warunki klimatyczne.

Na tle uwarunkowań przedstawiono stan środowiska, a w tym czystość i źródła zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, jakość wód powierzchniowych i podziemnych oraz źródła ich zanieczyszczeń, warunki klimatu akustycznego i źródła powstawania hałasu oraz warunki życia ludzi.

Stan środowiska gminy został opisany na podstawie wszelkich dostępnych materiałów tematycznych oraz obserwacji terenowych i ramowych wytycznych co do projektowanego sposobu użytkowania terenu badań

Opisano warunki geologiczne i glebowe. Wskazano wszelkie wody zarówno podziemne jak i powierzchniowe oraz dokonano krótkiej ich charakterystyki. Opisano warunki klimatyczne. Opisano i scharakteryzowano stan powietrza atmosferycznego. Scharakteryzowano tło akustyczne.

Szczegółowo opisano zagrożenia, wyniki realizacji oraz działania zapobiegawcze i ochronne redukujące negatywne oddziaływanie na środowisko zapisów zmiany studium.

Na etapie projektu zmiany studium nie wprowadza się konkretnych rozwiązań mających na celu analizę skutków realizacji oraz częstotliwości jej prowadzenia.

Studium jako dokument o charakterze strategicznym nie jest podstawą do realizacji poszczególnych przekształceń. Ich realizacja może nastąpić dopiero po uchwaleniu planów miejscowych, w których można ustalić metody analizy skutków ich realizacji oraz propozycje prac kompensacyjnych.

Reasumując, można uznać, że realizacja ustaleń zmiany studium nie wprowadzi zdecydowanie negatywnych zmian w zasobach środowiska przyrodniczego. Należy dokonać stwierdzenia, że wiele z zaproponowanych zmian będzie zrekompensowanych. Przyjęte rozwiązania, służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów oraz zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia struktur przyrodniczych.

9. Wykaz materiałów źródłowych

1. Obowiązujące Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Dąbrowa Białostocka,
2. Projekt zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta Dąbrowa Białostocka,
3. Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego
4. Plan Gospodarowania Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022
5. Program Ochrony Powietrza dla strefy podlaskiej
6. Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych;
7. Polityka Ekologiczna Państwa;
8. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej;
9. Strategiczny plan adaptacji dla sektora i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030;
10. Centralna Baza Danych Geologicznych;
11. Dane Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego,
12. Geografia regionalna Polski, Kondracki J., PWN, Warszawa 2013 r.,
13. Geografia fizyczna Polski, A. Richling, K. Ostaszewska, PWN, Warszawa 2005 r.
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, z późn. zm.)
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183)
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409)
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408)
18. Ptaki. Przewodnik Collinsa, 2010 r.
19. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Władysław Matuszkiewicz PWN, Warszawa 2001 r.,

20. Potencjalna roślinność naturalna Polski. Mapa pogładowa w skali 1: 300 000, arkusz 1 Pojezierze Mazurskie i Pojezierze Litewskie, PAN, W. Matuszkiewicz i inni, Warszawa 1995 r.,
21. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badań Ssaków PAN, W. Jędrzejewski i inni, Białowieża 2012r.
22. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej, Łucjan Rutkowski, PWN, Warszawa 2008 r.,
23. Rośliny lasu liściastego, Tadeusz Traczyk, WSiP, Warszawa 1959 r.,
24. Atlas roślin, R. Krzyściak-Kosińska, M. Kosiński, wyd. Pascal, Bielsko-Biała 2007 r.,
25. Płazy i gady Polski, A. Herczek, J. Gorczyca, Wyd. Kubajak, 2004 r.,
26. Atlas ptaków, część I i II, Marcin Karetta, wyd. Pascal, Bielsko-Biała, 2010 r.,
27. Ptaki Polski, część 1 i 2, Andrzej G. Kruszewicz, MULTICO Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2005, 2006, 2007,
28. Regionalizacja geobotaniczna Polski, Jan Marek Matuszkiewicz, IGiPZ PAN Warszawa, 2008 r.,
29. Mapy Hydrogeologiczne Polski w skali 1: 50 000 Arkusz Dąbrowa Białostocka wraz z objaśnieniami
30. Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski w skali 1:50 000, Arkusz Dąbrowa Białostocka wraz z objaśnieniami,
31. Mapa Geośrodowiskowa Polski w skali 1:50 000 Arkusz Dąbrowa Białostocka wraz z objaśnieniami,
32. Przeglądowa Mapa Surowców Skalnych Polski w skali 1:200 000
33. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoty, Uchwała Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. (Monitor Polski nr 55 poz. 566), Warszawa 2011
34. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoty, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. R.P. z 2016 poz. 1959)
35. Raporty o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska,
36. Materiały zebrane w sieci Internet w szczególności bazy danych WMS oraz serwisy tematyczne.

Autor opracowania

.....
inż. Grzegorz Prusik

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, iż jako autor „*Prognozy oddziaływania na środowisko dla projektu zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Dąbrowa Białostocka*” spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 z późn. zm.).

Jestem świadom odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
inż. Grzegorz Prusik